

حقیقت

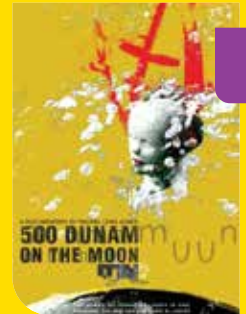
فیلم مستند درباره فلسطین

زیر درختان زیتون

مستند پنج دوربین شکسته

با نمایش روستایی حوالی رام‌الله، مقاومت فلسطینیان را نشان می‌دهد

۵۰۰ هکتار روی ماه

کارگردان:

راشل لی جونز

سال ساخت: ۲۰۰۲

محصول کشور:

آمریکا و فرانسه

روستای ۷۰۰ ساله فلسطینی عین حوز در جنگ ۱۹۴۸ به تصرف نیروهای صهیونیستی درآمد و اکثر ساکنان آن به اردوگاه‌های پناهندگان در اردن و کرانه باختری فرستاده شدند. این مستند داستان دهکده‌ای را روایت می‌کند که ابوحمی، یکی از ساکنان اصلی آن، پس از اخراج، «عین حوز جدیدی» را در جایی که مرتع او در تپه‌ها بود، ایجاد کرد. این عین حوز جدید در هیچ نقشه‌ای وجود ندارد و خدمات اولیه مانند آب، برق یا جاده دسترسی دریافت نمی‌کند.

فرزندان علیون

کارگردان: هشام زریق

سال ساخت: ۲۰۰۷

محصول کشور: آلمان

فرزندان علیون روایت‌گر روز نکبت در علیون و کشتار دسته‌جمعی مردم این روستا توسط نیروهای اسرائیل در عملیات حیرام در ۲۹-۳۱ اکتبر سال ۱۹۴۸ است. این فیلم تصویر تلخ و دهشتناکی را از این واقعه به نمایش درمی‌آورد. مستند بر روستایی در شمال جلیل بین ناصره و دریای جلیل متمرکز است. در این حادثه ۱۴ مرد کشته و ۱۲ نفر از آنها اعدام شدند.

متولد اورشلیم

کارگردان:

حسین شمقدری

سال ساخت: ۱۳۹۸

محصول کشور: ایران

«متولد اورشلیم» مستندی با روایت محمد دلآوری است که با ۵ شخصیت صهیونیست از خاخام و خواننده گرفته تا نظامی گفت‌وگو می‌کند. شمقدری در این مستند موجودیت اسرائیل را سوژه خود قرار داده و توانسته با سفر به آلمان و هلند و صحبت با کسانی که متولد رژیم صهیونیستی هستند اطلاعاتی پیرامون این موضوع کسب کند. این فیلم شروعی برانگیزاننده دارد.

به پایان می‌رسد. جایی که تماشاگر همچون عماد و بسیاری از ساکنان بلعین به نقطه تاریک ناامیدی رسیده است.

محدثه واعظی پور گزارشگر

«پنج دوربین شکسته» به واسطه موضوع تازه‌اش برای مخاطب جذاب است. آنچه عماد (شخصیت اصلی و راوی فیلم) در بازه زمانی پنج سال برای تماشاگر روایت می‌کند، قصه‌ای دردناک و پرغصه از مردمی است که در روستایی حوالی رام‌الله زندگی می‌کنند. مردمی که در همسایگی شهرک‌های یهودی‌نشین در سرزمین‌های اشغالی روزگار را به سختی می‌گذرانند. آنچه در بلعین می‌گذرد، توسط عماد که کشاورز است، ضبط می‌شود. از زندگی ساده و عادی، دوره‌های دوستانه یا گپ و گفت‌های عاشقانه در بلعین خبری نیست. گویی زندگی با اشغال گره خورده است. نمایش این همنشینی و قربت است که فیلم را منحصر به فرد و تاثیرگذار کرده است. آنچه عماد ضبط می‌کند به تلاش‌های روستائینی بازمی‌گردد که با دست خالی، باید زمین‌ها، اراضی کشاورزی و باغ‌های زیتون‌شان را از تعرض شهرک‌نشینان دور نگه دارند. آنها دست به تظاهرات می‌زنند و دوربین عماد، بی‌آنکه در واقعیت دخل و تصرف کند برای هفته‌ها تظاهرات و سردادن شعار علیه شهرک‌سازان را ثبت می‌کند. فیلم به نیمه نرسیده، تماشاگر، شخصیت‌ها را شناخته و دل‌نگران سرنوشت آنها می‌شود. «پنج دوربین شکسته» موفق می‌شود تا انتها تماشاگر را با خود همراه کند. افت نمی‌کند. تا انتها پرتراوت است و برخلاف انتظار

خانواده در اشغال

عماد، روایت قصه‌اش را از بلعین آغاز می‌کند، از پدرش، از زمین کشاورزی. از تولد جبرئیل چهارمین پسرش. خانواده در «پنج دوربین شکسته» بخشی از بحرانی است که فلسطین اشغال شده با آن دست به گریبان است. رویاهای عماد برای خانواده‌اش عملی نیست. رویایی برای زنان و مردان در بلعین وجود ندارد. هدف مشترک همه آنها برداشتن حفاظ بین روستا و شهرک‌های یهودی‌نشین و باز پس گرفتن زمین‌های کشاورزی است. دغدغه دیگری نه در خانه عماد و پسرانش و نه در هیچ‌یک از خانه‌های بلعین وجود ندارد. اگر برادران عماد و پدر و مادرش را می‌بینیم، بیرون از خانه و زمانی است که با سربازان صهیونیست درگیر شده‌اند. دوربین؛ در اغلب سکانس‌ها بیرون از خانه است. همچون چشمی در میان جمعیت. ناظری جستجوگر که فرصتی برای راه یافتن به حریم امن خانه ندارد. عماد و همسرش را کمتر در یک قاب می‌بینیم. اواخر فیلم که همسر عماد او را از ادامه تصویربرداری منع می‌کند، تنها فصلی است که راوی به همسرش اجازه دیده شدن می‌دهد. زن، ناامید و خسته روی تخت می‌نشیند و از عماد می‌خواهد به فکر او و پسرها باشد. عماد که در خطر دستگیری و زندان است، صبح روز بعد دوباره به تظاهرکنندگان می‌پیوندد.

جبرئیل

جبرئیل فرزند چهارم عماد، نقشی مهم در فیلم دارد. عماد در پنج سال از زندگی او، قصه بلعین را روایت می‌کند. گویی جبرئیل نقطه آغاز قصه و امید

